

PARLAMENT DE CATALUNYA

Ref.: 200HGJ09041400001

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els diputats sotasignats, integrants, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del Projecte de Llei de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc (tram. 200-00008/10), i d'una manera especial dels preceptes següents:

I. VIOLACIÓ DELS PRINCIPIS CONSTITUCIONALS D'IGUALTAT I DE L'INTERÈS GENERAL

PRECEPTES QÜESTIONATS

Impugnació general de la procedència, necessitat i ajustament a l'ordenament constitucional i estatutari de la mateixa formulació d'aquest projecte de Llei de modificació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i l'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc.

NORMES CONSTITUCIONALS I ESTATUTÀRIES QUE ES CONSIDEREN INFRINGIDES

Art.9.2 CE: Corresponde a los poderes públicos promover las condiciones para que la libertad y la igualdad del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas; remover los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud y facilitar la participación de todos los ciudadanos en la vida política, económica, cultural y social.

Art.14 CE: Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.

Art.103.1 CE: La Administración Pública sirve con objetividad los intereses generales y actúa de acuerdo con los principios de eficacia, jerarquía, descentralización, desconcentración y coordinación, con sometimiento pleno a la ley y al Derecho.

PARLAMENT DE CATALUNYA

FONAMENTS JURÍDICS

La possible violació del dret fonamental a la igualtat s'articula a partir de la premissa que la norma sotmesa ara a dictamen del CGE admet el qualificatiu de llei singular.

Parlem de llei singular, però podríem referir-nos també a **lleis autoaplicatives o lleis de destinatari únic**. Adjectivacions reconegudes totes pel Tribunal Constitucional, per exemple, a la sentència 203/2013, de 5 de desembre. Més enllà de determinar en quin dels tres supòsits apuntats cal ubicar el projecte de llei de reforma de la llei de centres recreatius turístics, si ho considera oportú ja ho determinarà el CGE, allò significatiu és **subratllar que en el cas del citat projecte de llei ens ubiquem en l'àmbit d'una norma creada ad hoc per beneficiar un subjecte particular únic**. Ho argumentem a continuació.

En el cas que ens ocupa, la font normativa originària és la llei 2/1989, de 16 de febrer, de centres recreatius turístics. Posteriorment es va dictar el decret 26/1989, de 24 de febrer, en virtut del qual es va convocar concurs públic per a presentar sol·licituds per a instal·lar i construir un centre recreatiu turístic en una de les zones que preveia la llei. El Govern, mitjançant el Decret 152/1989, de 23 de juny, va aprovar el projecte de construcció i instal·lació del Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou, centre que es va passar a anomenar Port Aventura. Posteriorment, es van succeir altres decrets que introduïen modificacions al projecte originari: decret 73/1992, de 9 de març; decret 80/1994, de 6 d'abril; i decret 161/2003, de 23 de juny.

En paral·lel a aquestes concrecions legislatives pel que fa al centre recreatiu turístic de Vila-seca i Salou, el 1994 es va modificar la llei 2/1989 de CRT per tal de permetre que la construcció o explotació d'un centre recreatiu turístic pugui dur-la a terme més d'una persona o entitat, perquè abans d'aquesta reforma això no era possible.

Detallem aquesta arbre legislatiu per delimitar amb claredat la problemàtica derivada del projecte de llei sotmès a dictamen del CGE. Fins ara, les modificacions legislatives amb relació als CRT s'han executat via decret, en el cas de canvis en el complex de Vila-seca i Salou (Port Aventura), i via llei (com va passar el 1994) per introduir una reforma global que afectava a tots els CRT de Catalunya, que existien o que en un futur poguessin existir.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Què passa amb el projecte de llei ara objecte de discussió? Si se n'analitza la sistemàtica legislativa ens adonem que la norma s'organitza en quatre capítols; cinc disposicions addicionals; una de derogatòria; i una de final. Els capítols són els següents:

- Capítol I. Ampliació d'activitats del centre recreatiu turístic de Vila-seca i Salou;
- Capítol II. Disposicions generals en matèria de jocs i apostes aplicables a casinos autoritzats en els centres recreatius turístics;
- Capítol III. Disposicions en matèria de joc i apostes aplicables a tots els casinos;
- Capítol IV. Modificació de diverses lleis (la del joc; reguladora del règim sancionador en matèria de joc; de mesures administratives, fiscals i d'adaptació de l'euro; de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics; i modificació dels reglament de casinos de joc).

L'anàlisi de la sistemàtica del projecte de llei objecte de discussió és enlluernadora.

La primera circumstància que fonamenta la present impugnació és que, a diferència del que havia passat fins ara, les modificacions pròpies del centre recreatiu turístic de Vila-seca i Salou s'inclouen dins la llei genèrica sobre centres recreatius. Així ho constata el capítol primer del projecte de llei, en què l'article 2 disposició addicional primera lletra a) es llegeix que amb relació al citat CRT *s'admeten les activitats de joc i apostes*. És a dir, **una especificitat que només beneficia al complex de Vila-seca i Salou, i no pas a la resta de CRT que poguessin existir a Catalunya. Per tant, pel que fa al joc i apostes ens ubiquem en l'àmbit de la particularitat**. Si des d'aquest punt abordem els següents capítols ens adonem que és l'especificitat pensant NO EN LA SEVA APLICABILITAT GENERAL -caràcter "erga omnes" que és propi del acte legislatiu- sinó la singularitat d'una llei feta *ad hoc*, a mida d'uns interessos particulars concrets i ben definits el que condiciona i limita els interessos generals i no a la inversa, com és exigible del legislador. Aquesta irradiació del cas concret cap a la generalitat és produeix de forma ascendent.

Així, el capítol segon fa referència a disposicions d'aplicació als casinos autoritzats als CRT; el tercer es refereix a normativa relativa a jocs i apostes aplicables a tots els casinos; i el quart (la meitat) apel·la al règim sancionador en ma-

PARLAMENT DE CATALUNYA

tèria de joc i a la rebaixa del tipus impositiu als casinos, amb disposicions excepcionals -que seran objecte de comentari en apartats posteriors d'aquesta petició- que posen de manifest que estan destinades a afavorir els promotors de l'activitat prevista.

Per tant, és evident i irrefutable que un interès estrictament particular, com és el interès de determinats inversors en obtenir un tracte preferent per explotar activitats de jocs i apostes al CRT de Vila-seca Salou, amb règim de pràctic monopoli sobre la resta del territori de Catalunya, i amb exclusió d'altres possibles concurrents, contamina tota la norma fins a l'extrem que dues terceres parts versen sobre aquest assumpte.

La incidència normativa sobre la realitat no opera des d'allò general cap a la casuística particular, sinó a l'inversa, en un intent del legislador de "camuflar" la regulació singular d'un supòsit amplificant-ne les conseqüències a supòsits similars, que, paradoxalment, no existeixen, i, per tant, ratifica la hipòtesi que ens trobem en un supòsit de llei singular que viola el principi (dret fonamental) d'igualtat. En definitiva, ens trobem davant d'un projecte de llei en què l'interès general queda supeditat al particular.

L'epíleg ratificatiu de la tesi sostinguda en aquest raonament el trobem a l'exposició de motius del projecte de llei de reforma de la llei 2/1989 de centre recreatius turístics. S'hi llegeix que la necessitat de reformar la citada norma s'explica a l'efecte d'impulsar l'oferta turística de Catalunya i, en l'àmbit del centre recreatiu turístic de Vila-seca i Salou, afavorir nous projectes d'inversió que s'adaptin a les noves demandes del mercat turístic, actualment resulta necessari introduir les modificacions pertinents per a ampliar les activitats permeses en el dit centre (negretes nostres).

És a dir, si fins i tot, i de forma explícita, en la introducció del propi projecte de llei, el legislador reconeix que normativitza en benefici d'una concreta macroconcentració de casinos i ressorts residencials i turístics associats que ja d'entrada controlen determinats interessos financers i empresarials, sense que concorrin causes excepcionals que ho justifiquin. Perquè és evident que impulsar l'oferta turística a Catalunya, finalitat de caràcter general, legítima pel conjunt del país, no té res a veure amb els veritables objectius d'aquest projecte - que el que fa és limitar els instruments a un punt territorial i un projecte empresarial determinat sense causa que justifiqui ni l'excepcionalitat, ni la reserva ni la urgència.

PARLAMENT DE CATALUNYA

A la sentència 129/2013, de 4 de juny (fonament jurídic quart), el Tribunal Constitucional estableix que són lleis singulars

Aquellas dictadas en atención a un supuesto de hecho concreto y singular, que agotan su contenido y eficacia en la adopción y ejecución de la medida tomada por el legislador ante ese supuesto de hecho aislado en la Ley singular u no comunicable con ningún otro.

El contingut del projecte de llei objecte de discussió beneficia a algun subjecte diferent que el centre recreatiu turístic de Vila-seca Salou?

Però, no només això, sinó com recorda el Tribunal Constitucional a la sentència 166/1986, de 19 de desembre, derivada de l'anomenat cas Rumasa,

la adopción de Leyes singulares debe estar circunscrita a aquellos casos excepcionales que, por su extraordinaria trascendencia y complejidad, no son remediables por los instrumentos de que dispone la Administración, constreñida a actuar con sujeción al principio de legalidad, ni por los instrumentos normativos ordinarios, haciéndose por ello necesario que el legislador intervenga singularmente, al objeto exclusivo de arbitrar solución adecuada a una situación singular.

II. ASPECTES QUE AFECTEN A L'ORDENACIÓ DEL TERRITORI, L'URBANISME I L'AUTONOMIA LOCAL I L'EXERCICI DE LES COMPETÈNCIES URBANÍSTIQUES, POSATS EN RELACIÓ AMB ELS PRINCIPIS CONSTITUCIONALS D'IGUALTAT DAVANT LA LLEI I NO DISCRIMINACIÓ PER RAÓ D'INTERESSOS SINGULARS I VIOLACIÓ DEL PRINCIPÍ D'AUTONOMIA LOCAL

PRECEPTES QÜESTIONATS

Art.2 disposició addicional primera lletra b): *L'edificabilitat dels espais destinats a activitats de jocs i apostes, a usos hotelers i a usos comercials és la que determina el planejament urbanístic. La superfície de sòl destinat a usos residencials, hotelers i de joc i apostes no pot superar el trenta per cent de la superfície total del centre recreatiu turístic.*

Art.2 disposició addicional segona 1): *No obstant el que estableix la disposició addicional primera, per mitjà d'un pla director urbanístic pot reordenar*

PARLAMENT DE CATALUNYA

l'àmbit del centre recreatiu turístic de Vila-seca i Salou i establir els paràmetres corresponents per als diferents usos, inclosos els de jocs i apostes - admesos fora de l'àrea del parc temàtic d'atraccions-, sense subjecció als paràmetres urbanístics que estableixen aquesta llei i les disposicions reglamentàries que la desenvolupen.

Art.2 disposició addicional segona 2). El pla director urbanístic pot classificar i qualificar el sòl i establir la resta de determinacions a què fa referència l'article 56.6 del text refós de la Llei d'urbanisme.

Art.2 disposició addicional segona 5). Fora de l'àrea del parc temàtic d'atraccions del centre recreatiu turístic de Vila-seca i Salou no es poden instal·lar parcs temàtics d'atraccions, atraccions recreatives mecàniques, parcs aquàtics ni serveis complementaris propis dels parcs temàtics d'atraccions equivalents als existents en el moment de l'entrada en vigor de la Llei de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc.

NORMES CONSTITUCIONALS I ESTATUTÀRIES QUE ES CONSIDEREN INFRINGIDES

Art.14 CE: Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.

Art.47 CE: Todos los españoles tienen derecho a disfrutar de una vivienda digna y adecuada. Los poderes públicos promoverán las condiciones necesarias y establecerán las normas pertinentes para hacer efectivo este derecho, regulando la utilización del suelo de acuerdo con el interés general para impedir la especulación. La comunidad participará en las plusvalías que genere la acción urbanística de los entes públicos.

Art.137 CE: El Estado se organiza territorialmente en municipios, en provincias y en las Comunidades Autónomas que se constituyan. Todas estas entidades gozan de autonomía para la gestión de sus respectivos intereses.

Art.139.1 CE: Todos los españoles tienen los mismos derechos y obligaciones en cualquier parte del territorio del Estado.

Art.140 CE: La Constitución garantiza la autonomía de los municipios. Estos gozarán de personalidad jurídica plena. Su gobierno y administración corres-

PARLAMENT DE CATALUNYA

ponde a sus respectivos Ayuntamientos, integrados por los Alcaldes y los Concejales.

Art.84.1 EAC: *Aquest Estatut garanteix als municipis un nucli de competències pròpies que han d'ésser exercides per aquestes entitats amb plena au-tonomia, subjecta només a control de constitucionalitat i de legalitat.*

Art.84.2 EAC: *Els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre les matèries següents, en els termes que determinin les lleis: a) L'ordenació i la gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística i la conservació i el manteniment dels béns de domini públic local.*

Article 149.5 lletra b) EAC: *Correspon a la Generalitat, en matèria d'urbanisme, la compe-tència exclusiva, que inclou en tot cas:b) La regulació del règim jurídic de la propietat del sòl, respectant les condicions bàsiques que l'Estat estableix per garantir la igualtat de l'exercici del dret a la propietat.*

Aquesta disposició (lletra b) es considera infringida en l'aplicació al cas objecte del projecte de llei, si és posada en relació amb el que disposa l'Article 149 1. 1ª de la CE: L'Estat té competència exclusiva sobre les matèries següents: La regulación de las condiciones básicas que garantizan la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales.

FONAMENTS JURÍDICS

Tal com s'ha dit, el projecte de llei objecte de debat contempla a l'article 2, disposició addicional segona punt 1 fixa que

no obstant el que estableix la disposició addicional primera, per mitjà d'un pla director urbanístic es pot reordenar l'àmbit del centre recreatiu turístic de Vila-seca i Salou i establir els paràmetres corresponents per als diferents usos, inclosos els de jocs i apostes -admesos fora de l'àrea del parc temàtic d'atraccions-, sense subjecció als paràmetres urbanístics que estableixen aquesta llei i les disposicions reglamentàries que la desenvolupen.

Per tant, la modificació de la llei 2/1989, de centres recreatius turístics, inclou, un cop s'hagi aprovat la llei, redactar un Pla Director Urbanístic (PDU) que defi-

PARLAMENT DE CATALUNYA

nirà el planejament de la zona; incorporarà nous usos del sòl (actualment només residencials); i delimitarà el sòl edificable.

No només això, sinó que l'article 2 (del mateix projecte de Llei) disposició addicional primera estableix, primer, a l'apartat b) que

L'edificabilitat dels espais destinats a activitats de jocs i apostes, a usos hotelers i a usos comercials és la que determina el planejament urbanístic.

Però seguidament afegeix (assevera) que: *la superfície de sòl destinat a usos residencials, hotelers i de joc i apostes no pot superar el trenta per cent de la superfície total del centre recreatiu turístic.*

És a dir, a la primera part d'una disposició del projecte de Llei s'afirma el respecte i acatament de la planejament urbanístic existent -com no caldria dir-ho en una llei; sinó fons una llei "ad hoc", però seguidament s'estableixen -en la mateixa disposició- unes excepcions i limitacions: es fixa el volum de superfície edificable i encara que (i molt astutament) la construcció de la locació està formulada en negatiu, la conseqüència és que si fins ara els metres quadrats edificables són 500.000, amb la modificació legislativa proposada (no pot superar el trenta per cent) passarà a 2.475.000 milions de m², és a dir, cinc vegades més.

Per tant, el projecte objecte de debat preveu, primer, la redacció d'un PDU, i, segon, amplia en cinc vegades l'existent la superfície urbanitzable del centre recreatiu turístic de Vila-seca i Salou. Dues mesures que violen l'autonomia municipal.

NO ES RESPECTA EL DEURE DE QUE LA COMUNITAT PARTICIPI EN LES PLUSVÀLUES QUE RESULTARAN DELS IMPORTANTS INCREMENTS D'APROFITAMENTS URBANÍSTICS EN TERMES D'EDIFICABILITAT I USOS ADMESOS, QUE LA LLEI CONCEDEIX DE FORMA ABSOLUTAMENT GRATÛITA. Com es pot veure en les disposicions impugnades d'aquest projecte de Llei no es contempla com la comunitat -tant la local dels territoris on s'ubiqui aquesta nova edificabilitat i els nous aprofitaments urbanístics, com el conjunt de la comunitat -han de rebre la part corresponent de les plusvàlues que es derivaran de la concessió dels brutals increments d'edificabilitat.

PARLAMENT DE CATALUNYA

SOBRE L'AUTONOMIA LOCAL. Segons l'article 137 de la Constitució espanyola, *el estado se organiza territorialmente en municipios, en provincias y en las Comunidades Autónomas que se constituyan. Todas estas entidades gozan de autonomías para la gestión de sus respectivos intereses.* Principi que recull també l'article 140 de la Carta magna quan estableix que *la Constitución garantiza la autonomía de los municipios. Estos gozarán de personalidad jurídica plena.*

Alhora, la Carta Europea d'Autonomia Local, ratificada per l'Estat espanyol el 20 de gener de 1988 i publicada al BOE el 24 de febrer de 1989, que té la consideració de tractat internacional vàlidament celebrat i, per tant, forma part de l'ordenament jurídic espanyol des de la publicació al butlletí oficial (article 96 CE), estableix a l'article 3.1 que per autonomia local s'entén el dret i la capacitat efectiva de les entitats locals a ordenar i gestionar una part dels assumptes públics, en el marc de la llei, sota la seva pròpia responsabilitat i en benefici dels seus habitants" i a l'article 4 adverteix que les competències encomanades a les Entitats Locals, han de ser normalment plenes i completes. No es poden qüestionar ni limitar per part de cap altre autoritat central o regional, més enllà que estableixi la llei.

L'article 25.2 de la Llei de Bases de Règim Local estableix que el municipi és qui té competència en urbanisme i ordenació del territori. Aquesta potestat s'incardina en el substrat polític derivat de l'autonomia municipal: la participació democràtica del veïnat en el planejament no s'ha justificat per la seva condició accidental de propietaris sinó per l'estatus de veïns i veïnes. Aquesta participació comprèn tant la intervenció directe com la que es vehicula mitjançant els representants democràticament escollits. Per tant, anul·lar l'autonomia municipal amb relació a la tasca planificadora i d'ordenació del territori suposa lesionar una projecció del principi democràtic i del dret fonamental a la participació política consagrat a l'article 23 de la Constitució espanyola.

En la mesura que els apartats 1 i 5 de la referida disposició 2ª del projecte de llei citat **estableix una exempció singular i no justificada ni reglada, en favor del futur Pla Director urbanístic -a redactar sense intervenció dels municipis- i sense subjecció a les normes legals urbanístiques d'aplicació general, (la número 1) a l'hora que en la número 5 s'estableix una prohibició o limitació singular a que es puguin establir d'altres parcs temàtics fora dels que han donat lloc al interès particular que el projecte de llei empara, ni que sigui complint amb els requeriments urbanístics i legals de general aplicació, això suposa una clara infracció del principi d'igualtat**

PARLAMENT DE CATALUNYA

davant la llei i una discriminació positiva -no justificada per raons d'interès públic ni social- a favor dels promotors del parc temàtic i de la zona de joc i apostes singularitzada i determinada per l'àmbit territorial i pels interessos empresarials pels que s'ha confegit aquest projecte de llei.

La infracció del principi d'autonomia local també resulta evidenciat per la omissió o limitació singular de les competències urbanístiques dels Ajuntaments, tant els dels àmbits territorials objecte del projecte de llei com dels Ajuntaments de Catalunya en general, per les limitacions i prohibicions de l'exercici de les seves competències urbanístiques, en funció de les excepcions i limitacions que se'ls imposen, per afavorir a uns interessos singulars i delimitats territorialment, sense que ho justifiqui cap raó d'interès públic general.

En resum, pel que fa aquest extrem: les mesures contemplades al projecte de llei de modificació de la llei 2/1989 de centres recreatius turístics en matèria d'ordenació territorial (redacció d'un PDU i delimitació al projecte del volum de la superfície urbanitzable) violen l'autonomia municipal en matèria urbanística, no garanteixen el dret dels ens locals afectats a expressar el seu criteri en el procés d'ordenació del propi municipi.

La supressió de la discrecionalitat local en el procés d'ordenació territorial, suposa eliminar la capacitat de l'ens local per ordenar el sòl, la qual cosa implica (en definitiva) privar les municipis d'executar polítiques públiques pròpies; polítiques que responguin a la voluntat de la col·lectivitat, que, com a ens territorial, representa.

III. ASPECTES QUE AFECTEN A LA PROTECCIÓ DELS DRETS DELS CONSUMIDORS I USUARIS, PROTECCIÓ DE LA INFÀNCIA, JOC A CRÈDIT, VISIBILITAT I AUDIBILITAT DE LES CRIDES SONORES PROCEDENTS DE LES MÀQUINES DE JOC

PRECEPTES QÜESTIONATS

Art.7: Establiments de joc dels centres recreatius turístics. 1. Sens perjudici de les disposicions que aplicables amb caràcter general, les àrees destinades al joc en els centres recreatius turístics poden ésser visibles des d'altres zones del centre recreatiu turístic no dedicades al joc. 2. En les àrees destinades al joc en els centres recreatius turístics es poden utilitzar màquines o jocs amb sons que eventualment es puguin sentir des d'altres zones del centre recreatiu turístic no dedicades al joc.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Art.11: Intermediació en les activitats de joc. 1. Poden efectuar la intermediació en les activitats de joc, que poden incloure les de crèdit, les persones jurídiques autoritzades per l'òrgan de l'Administració competent que estiguin inscrites en el Registre d'empreses autoritzades.

NORMES CONSTITUCIONALS I ESTATUTÀRIES QUE ES CONSIDEREN INFRINGIDES

Art.39 CE: 1. Los poderes públicos aseguran la protección social, económica y jurídica de la familia; 2 [...]; 3 [...]; 4. Los niños gozarán de la protección prevista en los acuerdos internacionales que velan por sus derechos.

Aquesta última disposició -article 39.4 CE- s'ha de posar en relació amb el que preveuen els articles 19, 27 i concordants de la Convenció sobre els Drets dels Infants, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989.

Art.51 CE: Los poderes públicos garantizarán la defensa de los consumidores y usuarios, protegiendo, mediante procedimientos eficaces, la seguridad, la salud y los legítimos intereses económicos de los mismos.

Art.28 EAC: Drets dels consumidors i usuaris. 1. Les persones, en llur condició de consumidors i usuàries de béns i de serveis, tenen dret a la protecció de llur salut i seguretat. També tenen dret a una informació veraç i entenedora sobre les característiques i els preus dels productes i dels serveis, a un règim de garanties dels productes adquirits i dels subministraments contractats i a la protecció de llurs interessos econòmics davant conductes abusives, negligents o fraudulentas.

FONAMENTS JURÍDICS

Les dues normes mencionades del projecte de llei sols es poden interpretar com a vulneradores de drets i deures fonamentals -constitucionals i estatutaris enunciatos com vulnerats- i això per tal com:

La primera -article 7- és clarament afavoridora i instigadora de l'accés al joc o l'atracció cap a les zones de joc i apostes dels casinos que s'ubicaran sense solució de continuïtat amb l'àrea dels parcs temàtics, de les persones individuals, però també grups familiars i especialment infants i joves- que estaran

PARLAMENT DE CATALUNYA

visitant i fent activitats en les zones recreatives i lúdiques de caràcter familiar i adreçades especialment als infants.

La segona disposició -l'article 11- és també clarament afavoridora i instigadora al joc i a fer despeses excessives en el joc i apostes per damunt de les possibilitats econòmiques dels jugadors, en la mesura que es preveu la possibilitat de que el mateix empresari del joc i apostes, pugui realitzar activitats de "crèdit" en el mateix àmbit, facilitant el que es considera com a "joc a crèdit" que va contra els interessos dels consumidor en la mesura en que la immediatesa del crèdit al costat del lloc on s'està jugant o apostant amb diners, suposa indefectiblement que el consumidor podrà deixar-se portar per impulsos momentanis, fruit de la dinàmica del joc, de forma que se'ls instiga a gastar més del que tenia previst i per damunt de la seva estabilitat i capacitat econòmica, amb més que possible incidència en ludopaties no declarades, ocultes o síndrome similar que el pugui afectar en aquell moment, sense disposar de la distància física i temporal que l'ajudi a poder-s'ho repensar o a perdre el impuls de jugar. Aquesta norma, article 11.1, joc a crèdit, ha de ser considerada clarament abusiva i perjudicial pels drets dels consumidors i usuaris, tant dels casinos com dels parcs temàtics propers.

IV. AIXÍ MATEIX ES QÜESTIONA LA CONSTITUCIONALITAT DE L'ARTICLE 11.1 DEL PROJECTE DE LLEI, RELATIU A QUE "LA INTERMEDIACIÓ EN LES ACTIVITATS DE JOC POT INCLOURE LES DE CRÈDIT", A FAVOR DE LES PERSONES JURÍDIQUES AUTORITZADES PER ORGANITZAR JOCS I APOSTES EN ELS CASINOS, PER INFRINGIR LA COMPETÈNCIA EXCLUSIVA DE L' ESTAT EN MATÈRIA D'ORDENACIÓ DEL CRÈDIT, AMB INFRACCIÓ DE L'ARTICLE 149.1.11 DE LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA DE 1978

A MÉS, RESULTA ABSOLUTAMENT INCOHERENT, DES DEL PUNT DE VISTA CONSTITUCIONAL I ESTATUTARI, I VA CONTRA ELS PRINCIPIS DE LEGALITAT, D'INTERDICCIÓ DE L'ARBITRARIETAT I DE LA PROHIBICIÓ DE LA DISCRIMINACIÓ -JA INVOCATS, I QUE AQUÍ ES DONEN TAMBÉ COM A VULNERATS PEL PRECEPTE QÜESTIONAT- QUE ES PERMETI I AUTORITZI QUE L'ACTIVITAT DE INTERMEDIACIÓ EN EL JOC INCLOGUI TAMBÉ LES ACTIVITATS DE CRÈDIT, A REALITZAR EN EL MATEIX ESTABLIMENT ON ES PRACTIQUEN EL JOC I LES APOSTES.

PARLAMENT DE CATALUNYA

PRECEPTE QÜESTIONAT

Art.11.1: *Poden efectuar la intermediació en les activitats de joc, que poden incloure les de crèdit, les persones jurídiques autoritzades per l'òrgan de l'Administració competent que estiguin inscrites en el Registre d'empreses autoritzades.*

NORMES CONSTITUCIONALS I ESTATUTÀRIES QUE ES CONSIDEREN INFRINGIDES

Art.149.1.11 CE: *El Estado tiene competencia exclusiva sobre las siguientes materias: 11ª Sistema monetario: divisas, cambio y convertibilidad; bases de la ordenación de crédito, banca y seguros.*

Art.9 CE: *1. Los ciudadanos y los poderes públicos están sujetos a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico. 2 [...]. 3. La Constitución garantiza el principio de legalidad, la jerarquía normativa, la publicidad de las normas, la irretroactividad de las disposiciones sancionadoras no favorables o restrictivas de derechos individuales, la seguridad jurídica, la responsabilidad y la interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos.*

Art.14 CE: *Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.*

Art.139.1 CE: *Todos los españoles tienen los mismos derechos y obligaciones en cualquier parte del territorio del Estado.*

Art.149.1.1ª CE: *El Estado tiene competencia exclusiva sobre las siguientes materias: 1ª La regulación de las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales.*

PARLAMENT DE CATALUNYA

V. ASPECTES QUE AFECTEN A LA IGUALTAT DAVANT LA LLEI, PROHIBICIÓ DE L'ARBITRARIETAT I DE LA DISCRIMINACIÓ PER RAONS SOCIALS O ECONÒMIQUES DE QUAalsevol TIPUS.

PRECEPTES QÜESTIONATS

Art.3: Titulars d'autoritzacions per a les activitats de joc en els centres recreatius turístics. 1. En els centres recreatius turístics només poden organitzar, explotar i practicar les activitats de joc i apostes a què fa referència aquesta llei les entitats següents: 1 [...]. 2. Per a ésser titulars de les autoritzacions per al des-envolupament de jocs i apostes en centres recreatius turístics, les persones jurídiques i llurs socis, directius, representants o administradors no es poden trobar en cap de les circumstàncies següents: a) [...]; b) [...]; c) Haver estat sancionats mitjançant resolució ferma per la comissió de tres infraccions molt greus o més en els dos darrers anys per incompliment de la normativa de Catalunya o de l'Estat en matèria de joc; d) [...]; e) Haver estat sancionats mitjançant resolució ferma per la comissió de tres infraccions greus o més en els darrers dos anys per incompliment de la normativa tributària específica sobre joc o apostes; f) [...] g) Haver estat sancionats mitjançant resolució ferma per la comissió d'una infracció greu o molt greu en els dos darrers anys per incompliment de la normativa en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Art.19: Modificació del Reglament de casinos de joc, aprovat pel Decret 204/2001, del 24 de juliol. Es modifica la lletra h de l'apartat 1 de l'article 5 del Reglament de casinos de joc, aprovat pel Decret 204/2001, del 24 de juliol, que resta redactada de la manera següent: h) Cap societat no pot ésser titular de més de sis autoritzacions per a la instal·lació de casinos a Catalunya.»

NORMES CONSTITUCIONALS I ESTATUTÀRIES QUE ES CONSIDEREN INFRINGIDES

Art.9 CE: 1. Los ciudadanos y los poderes públicos están sujetos a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico. 2 [...]. 3. La Constitución garantiza el principio de legalidad, la jerarquía normativa, la publicidad de las normas, la irretroactividad de las disposiciones sancionadoras no favorables o restrictivas de derechos individuales, la seguridad jurídica, la responsabilidad y la interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Art.14 CE: *Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.*

Art.139.1 CE: *Todos los españoles tienen los mismos derechos y obligaciones en cualquier parte del territorio del Estado.*

Art.149.1.1ª CE: *El Estado tiene competencia exclusiva sobre las siguientes materias: 1ª La regulación de las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales.*

FONAMENTS JURÍDICS

Resulta absolutament injustificat i presenta indicis de arbitrarietat que, en una matèria tan sensible com és el joc, i amb la voluntat que s'expressa a la llei d'evitar il·lícits penals i perjudicis de caràcter social, moral, etc., el projecte de llei estableixi unes mesures tan laxes per poder tenir accés a les llicències per casinos i pràctiques de joc, com és el fet que en puguin ser titulars persones o empreses que en els darrers dos anys, anteriors al moment de demanar la llicència, hagin estat sancionats fins a dues vegades, per actuacions tan punibles com infraccions greus en matèria de joc i apostes, fiscalitat i similar, i, en canvi, es limiti la prohibició a una infracció greu o molt greu en els dos darrers anys per incompliment de la normativa en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme. ? Res explica ni justifica l'establiment de tant contradictòries condicions. Que en lloc de limitatives i garantistes dels interessos generals, són en realitat un aval per tal que persones i empreses no idònies, pugui ser concessionaris o titulars d'autoritzacions en matèria tan delicada com el joc, les apostes, els casinos.

Perquè aquest afavoriment d'aquells que hagin pogut cometre fins a dues infraccions greus en temes tan sensibles com el joc, apostes i fiscalitat associada en els dos darrers anys, i tot i així se'ls permeti accedir a una llicència per un casino? Quan hauria de tractar-se de tolerància zero amb relació a aquests antecedents.

En definitiva, aquestes normes que es proposen la constitucionalitat de les quals s'impugna, en lloc d'una limitació objectiva i d'una garantia del interès comú, es converteixen en un salconduit per a empreses i persones del sector del joc i de les apostes que tot i no ser idònies per haver delinquit en el mateix

PARLAMENT DE CATALUNYA

camp d'activitat, se'ls fa una veritable dispensa, quan -com és prou sabut- el fet de tenir antecedents penals i encara més la reincidència, per infraccions que afectin a l'àmbit de l'actuació contractual o concessional és un impediment absolut per ser contractat -veure en aquest sentit la legislació de contractació de les administracions públiques.

El mateix cal dir amb relació a l'article 19. h) del projecte de llei, en quan al caràcter arbitràriament afavoridor dels interessos privats dels promotors dels casinos quan se'ls autoritza per tal que puguin ser titulars de fins a sis casinos: Per què sis? Perquè en l'àmbit de l'actuació objecte del projecte es volen construir precisament sis casinos, és a dir la norma no és una limitació o una garantia, sinó una disposició arbitrària que afavoreix -discrimina positivament- als promotors de la iniciativa contra el interès general i contra el interès d'altres ciutadans i empreses.

VI. INFRACCIÓ DEL DEURE A CONTRIBUÏR A LES CÀRREGUES PÚBLIQUES AMB PROGRESSIVITAT, PROPORCIONALITAT I IGUALTAT

PRECEPTES QÜESTIONATS

Art.17: Modificació de la Llei 25/1998, del 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro 1. Es modifica la lletra b de l'apartat 1 de l'article 33 de la Llei 25/1998, del 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro, que resta redactada de la manera següent: 1 [...]; 2. Es modifica la lletra c de l'apartat 2 de l'article 33 de la Llei 25/1998, del 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro, que resta redactada de la manera següent: c) El tipus impositiu aplicable als casinos de joc és del 10%.

NORMES CONSTITUCIONALS I ESTATUTÀRIES QUE ES CONSIDEREN INFRINGIDES

Art.31 CE: Todos contribuirán al sostenimiento de los gastos públicos de acuerdo con su capacidad económica mediante un sistema tributario justo inspirado en los principios de igualdad y progresividad que, en ningún caso, tendrá alcance confiscatorio.

Art.9 CE: 1. Los ciudadanos y los poderes públicos están sujetos a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico. 2 [...]. 3. La Constitución garantiza el principio de legalidad, la jerarquía normativa, la publicidad de las normas, la irretroactividad de las disposiciones sancionadoras no favorables o restrictivas

PARLAMENT DE CATALUNYA

de derechos individuales, la seguridad jurídica, la responsabilidad y la interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos.

Art.14 CE: Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.

Art.139.1 CE: Todos los españoles tienen los mismos derechos y obligaciones en cualquier parte del territorio del Estado.

FONAMENTS JURÍDICS

La rebaixa fiscal del 50 % al 10% de la imposició sobre el joc, molt per dessota de la mitjana impositiva de qualsevol altra activitat econòmica, incloses les rendes del treball, de les societats o d'altres rendiments i beneficis obtinguts per d'altres activitats. La llei no justifica en absolut aquesta rebaixa fiscal impròpia, que constitueix una excepció inadmissible i que conculca els principis de la igualtat i la proporcionalitat en la contribució a les càrregues fiscals, en perjudici dels interessos generals.

David Fernàndez i Ramos
Portaveu del Grup Mixt

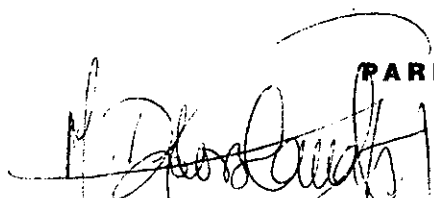
Isabel Valfet Sánchez
Diputada del Grup Mixt

Quim Arrufat Ibáñez
Portaveu adjunt del Grup Mixt

Jaume Bosch i Mestres
Diputat del GP d'ICV-EUIA

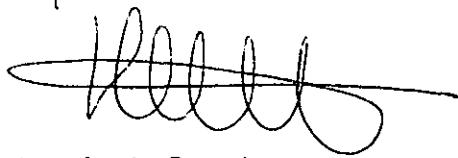
PARLAMENT DE CATALUNYA

Dolors Camats i Luis
Portaveu del GP d'ICV-EUiA

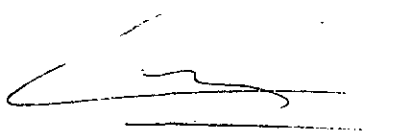
David Companyon i Costa
Diputat del GP d'ICV-EUiA

Hortènsia Grau Juan
Diputada del GP d'ICV-EUiA

Joan Herrera Torres
President del GP d'ICV-EUiA

Laura Massana Mas
Diputada del GP d'ICV-EUiA

Joan Mena Arca
Portaveu adjunt del GP d'ICV-EUiA

Salvador Milà i Solsona
Diputat del GP d'ICV-EUiA

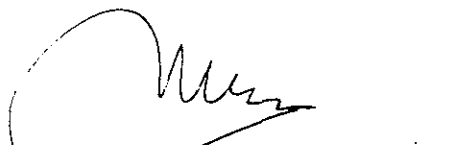
Marta Ribas Frías
Diputada del GP d'ICV-EUiA

Josep Vendrell Gardeñes
Diputat del GP d'ICV-EUiA

Lorena Vicioso Adria
Diputada del GP d'ICV-EUiA

Marc Vidal i Pou
Diputat del GP d'ICV-EUiA

Sara Vilà Galan
Diputada del GP d'ICV-EUiA

Palau del Parlament, 9 d'abril de 2014